

ועדה לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז 1967

המלצה

בעניין: משרד הבריאות

באמצעות ב"כ עוה"ד יונתן ברג (להלן "קובל")

נגד

ד"ר XXXXXXXXXX (להלן "הנקבל")

באמצעות ב"כ, עוה"ד שלומי ציפורי

מגדל ההלכה רח' ביאליק 164 ר"ג

טלפון 03-6242990

הקובלנה:

1. כנגד הנקבל הוגשה קובלנה בגין הרשעתו ב- 05.02.20 בבית הדין הצבאי המחוזי, מחוז

שיפוט צפון בעת היותו בשירות קבע, בגין העבירות כדלקמן:

א. לקיחת שוחד, לפי סעיפים 290 (א), 293 ו- 294 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

ב. זיוף בידי עובד ציבור, לפי סעיף 421 סייפא לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ג. התנהגות שאינה הולמת לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי התשט"ו 1955.

2. על הנקבל הוטלו העונשים הבאים:

א. תשעה חדשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות, בניכוי חמשת ימי המעצר

הסגור.

ב. עונש מותנה בן שישה חדשים למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה מן העבירות שבהן

הורשע, וכן על עבירה שיש בה יסוד של שוחד, מרמה זיוף והפרת אימונים.

ג. קנס בסך 40,000 ש"ח.

ד. הורדה לדרגת סמל (דרגת הנקבל היתה רס"נ)

עוד יש לציין כי על פי החלטת בימ"ש חל איסור פרסום על שמו.

3. מן האמור עולה כי הנקבל התנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה לפי סעיף 41 (1) לפק' הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז 1976 (להלן "הפקודה") והורשע בעבירה פלילית לפי סעיף 41 (5) לפקודה.
4. התבקשנו לאור האמור, להמליץ על אמצעי המשמעת.
5. העובדות המבססות את ההרשעה מפורטות בפס"ד של ביה"ד הצבאי המחוזי במחוז שיפוט צפון (מחוזי) 108/19 כדלקמן:

"פרטי ההרשעה

1. הנאשם, רס"ן ד"ר XXXX הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, שייחס לו עבירות של לקיחת שוחד זיוף בידי עובד ציבור והתנהגות שאינה הולמת.
2. לפי פרטי הרשעתו, במהלך התקופה שבין השנים 2015-2017, עת שימש הנאשם כמפקד מרפאת משרתי הקבע במרפ"א 8281, במעל לחמש עשרה הזדמנויות ביקש ממטופליו טובין שונים, דוגמת בקבוקי שתייה חריפה, מגשים של דברי מתיקה, בקבוקי שמן זית ופריטים עם סמל יחידה של מצ"ח. זאת, בתמורה למתן טיפול רפואי מסוגים שונים, בין היתר, מתן ימי מחלה, מרשמים לתרופות, הפניות לבדיקות, אסמכתאות תקציביות, אביזרים אורתופדיים ופטורים. אלה העבירו לידיו את שביקש.
- בנוסף, במהלך אותה תקופה, בלמעלה ממאה הזדמנויות שונות הפיק הנאשם מהמערכת הממוחשבת (CPR) מרשמים על שמו ועל שמם של מעל עשרים משרתי קבע, שהיו מטופליו. לאחר שהדפיסם, מחקם הנאשם מהמערכת כדי שלא ניתן יהיה להתחקות אחר מעשיו. אז הציג את אותם מסמכים בבית המרקחת לשם קבלת תקופות ואביזרים אורתופדיים לשימוש, תוך יצירת מצג כאילו נטל את אותם פריטים עבור מטופליו, באופן זה הוציא הנאשם מן הצבא תרופות ואביזרים אורתופדיים (שפורטו בנספח) בשווי למעלה מ- 30,000 ש"ח.
- בגין עשותו את כל האמור, הורשע הנאשם בנוסף בכך שהתנהגותו לא הלמה את דרגתו או את עמדתו בצבא.
3. במסמך הפרטים הנוספים פירוטו הצדדים מספר עובדות מוסכמות כך הוסכם, כי מצבו הנפשי של הנאשם, הכולל תסמונת בתר-חבלתית (PTSD) והפרעה אובססיבית קומפולסיבית (OCD), הבאה לידי ביטוי באגרנות, עמדו ברקע ביצוע המעשים שתוארו בכתב האישום.
- הוסכם, כי המטופלים הרפואיים שהוזכרו בכתב האישום עמדו בסטנדרט הרפואי המקובל. בנוסף צוין, כי בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם במסגרת החקירה, נמצאו

תרופות מהסוגים המפורטים בנספח לפרטים הנוספים וכן בקבוקי שתיה חריפה. כל אלה הן הוחרמו על ידי מצ"ח."

יש לציין כי הרשעתו של הנקבל וגזה"ד הן תוצאה של הליך גישור ארוך שסיימו הנן ההרשעה וגזה"ד המפורט לעיל; ויאמר כבר עתה, כי מדובר בתיק חריג מחד גיסא, בחומרתו מאידך גיסא מצבו הנפשי המורכב של הנקבל ונסיבותיו האישיות, המהווים נסיבות לקולא, ועליהן עוד נרחיב בהמשך.

6. על בסיס חו"ד גורמי השיקום במפקדת קצין משטרה צבאית, אשר התבססה על חוות דעת פסיכיאטרית, הומלץ לפנים משורת הדין, כדלקמן: "קריטי כי שלב עבודתו במרפאה האזרחית בתקופת בה ירצה את עונשו..... מתרשמת כי המשך עבודתו כיום במרפאה גורם לנאשם ולמשפחתו יציבות נפשית, לה זקוק מאוד". המלצה זו, מצאה ביטוייה, בפס"ד של בית המשפט המחוזי בירושלים עב"י 13931-10-19, מיום 06.02.2020 XXX נ' מנכל משרד הבריאות, לפיו ניתנה הסכמה של משרד הבריאות "להמשיך בעבודתו ובלבד שלא יעבוד בקופת חולים יותר מ- 12 שעות שבועות".

טעוני ב"כ הקובל, עו"ד ברג:

7. עו"ד ברג בטעונו ביקש להפנותנו לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, המבטיח ערכי צדק ושיוויון לכל מטופל, מעשיו של הנקבל בהם הורשע, פוגעים ביסודות אלו. עו"ד ברג מציין את החומרה שיש ליחס למעשיו של רופא, המורשע בעבירות של לקיחת שוחד וזיוף וזאת בשל הפגיעה באמון ציבור המטופלים הנזקק לשירותיו ופגיעה קשה בתדמית מקצוע הרפואה. לתמיכת עמדתו הפנה אותנו ל 4 פס"ד: א. מ"י נ. תמר כתב עש"מ 5282/98 מ"י נ. כתב פ"ד נב(5) 87. ענינו של פס"ד זה הוא בעובדת בנדיבות מס הכנסה, מפקחת מס, אשר הורשעה בעבירה של קבלת שוחד. בעיקר עומד ב"כ הקובל על קביעת ביהמ"ש, בדבר השוני בין הדין הפלילי, לדין המשמעתי לפיו "עונש קל שהוטל בדין הפלילי אינו מחייב, וכשלעצמו אף אינו מצדיק, אמצעי משמעת גם בדין המשמעתי", ועוד כי אין בפיטורין לראות אמצעי משמעת, אשר השיקולים להטלתו שונים בתכלית והתכלית העיקרית "היא התדמית הראויה והתפקוד הראוי של השרות הציבורי. זהו, אם כן השיקול העיקרי בשאלה מהו האמצעי ההולם את העבירה" ועוד, "כך גם המשקל שיש לייחס לנסיבות האישיות של הנאשם, פוחת בדין המשמעתי" שם בסעיף 7.

ב. פס"ד של כב' השופט זיילר בעניינו של ד"ר אורי ריחני: ד"ר ריחני הורשע ב-10 פרטי אישום של נטילת שוחד ממטופלים, אשר ניטל בהקשר לשירות רפואי שהוא נתן לכל אחד מהם.

המדובר ב-12 אישומים, שעניינם מטופלים ששילמו לו סכומים שנעו בין 5000 ש"ח ל-36,000 ש"ח והכל כדי להבטיח טיפול בהם, ובחלק מן המקרים אספקת קרניות להשתלה. הסכום הכולל שנטל הנקבל ממטופלים אלו הסתכם בלמעלה מ-144,000 ש"ח בתקופה של קרוב ל-10 שנים.
כב' השופט זיילר אישר עונש התלייה של שנה, בקבעו כי עונש זה הוא גבולי.

אולם, נעיר כבר בשלב זה את קביעתו של כב' השופט זילר כי "המדובר הוא ב"אורח חיים" מתוכנן היטב מצד אחד, וחוזר על עצמו, פעם אחר פעם מצד שני... וכי לא היה נפסק אלמלא נחשף על ידי כלי התקשורת.

ג. ענינו של דר' אברהם דותן

רשיונו של דר' אברהם דותן, הותלה ל-5 שנים, בגין עבירות של שוחד, זיוף מרמה והפרת אמונים והספקת סם מסוכן.
נציין כי איננו רואים כל דמיון בין המקרה שבפנינו לבין מי שעבר בין היתר 63 עבירות של מרמה והפרת אמונים, 67 עבירות של לקיחת שוחד, 35 עבירות של ניסיון להספקת סם מסוכן, וזאת לצד עבירות לפי פקודת מס הכנסה.

ד. ענינו של דר' פיגר אריה, עליו הוטלו 4 שנות התלייה.

נציין כי דר' פיגר קיבל שוחד על מנת לטפל בחולי סרטן-מדובר בניצול ועושק של חולים סופניים בשעה שגבה לאורך שנים מן המטופלים אלפי שקלים תמורת טיפולים והטבות שונות שלרובם היו זכאים ממילא.

8. בכ' הקובל, מדגיש את חומרת עבירת השוחד, ולאור התקדימים שהביא, עותר להתלות רשיונו של הנקבל לשנה.

9. טיעוני ב"כ הנקבל:

א. הנאשם הוא בן 52, יליד ברית המועצות, נשוי פלוס שתיים. עלה לישראל בגיל 27 כרופא. אחרי שלוש שנים הוא התנדב לשירות קבע בצה"ל, הוא שירת מ-1997 במשך 21 שנים, בין תפקידיו העיקריים הוא היה רופא גדודי, קצין רפואה חטיבתי של גבול לבנון, שלוש שנות שירות בלבנון בהם הציל חיילים תחת אש, חלק מתעודות הערכה מתייחסות לתקופה זו בהמשך היה מפקד וועדות רפואיות מפקד מרפאה בחיל האוויר ובקריה, קצין רפואה ותפקידו האחרון היה מפקד מרפאת הקבע.
השירות שלו היה למופת, הוא ביצע תפקידים משמעותיים והוא רופא מומחה לרופאת משפחה. בעקבות האירועים הטראומטיים בלבנון, בשנים 1998-2000. מאחר והוא פחד שיפוטר מצה"ל, לא פנה לא לטיפול ולא להכרה בנכות והתמודד עם הדברים בעצמו.

בשנת 2016 פנה לראשונה למרפאת הקבע וקיבל טיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי תרופתי שנמשך מאז ועד היום, הוא הוכר על ידי משרד הביטחון ואחוז הנכות הוא 20 אחוז בגין פוסט טראומה, הוא הוכר בגין OCD המתבטאת בהפרעת אגרנות. הוא מטופל היום דרך משרד הביטחון טיפולים פסיכולוגיים שבועיים כולל טיפול תרופתי. חשוב לומר שעניין האגרנות ה-OCD הועלה על ידו לראשונה בפני הפסיכולוג המטפל עוד לפני פתיחת החקירה כפי שעולה מחוות הדעת הרפואיות. לאחר שהוא נחקר בפברואר 2018 הוא הושעה על ידי הצבא עד לשחרור. לאחר שלושה חודשים הוא הוצא לחל"ת כפוי, למעשה היה מושעה 10 חודשים עד אוק' 2018.

לגבי שירותו הצבאי, שירת בלבנון, טיפל בפצועים תחת אש, הציל חיים. אחת התעודות שהוגשו ניתנו על ידי אלוף פיקוד צפון אז גבי אשכנזי, תעודת הערכה על תפקוד מקצועי ראוי לציון בטיפול בנפגעים, רבים בחזית הלבנון. תעודה נוספת, מטעם קרפ"ד תת אלוף ד"ר אלדר, "על טיפול רפואי תחת אש והצלת חיים של פצועים בעת פעילות מקצועית בקלעת דובאי בדרום לבנון".

כפי שרואים מהתעודות, הרבה זכויות צבר ד"ר XXX במהלך שירותו ויש לו על מה להתגאות בהקשר זה.

ב. לטענתנו בכי הנקבל, הנסמכת על חוות דעת פסיכיאטרית, שהוגשו לנו חווד' של פרופ' קוטלר, נספח י' מיום 12.02.18 ונספח כה מיום 18.02.20 חווד' פרופסור פרוכטר נספח יב' מיום 05.09.18 ונספח כו' מיום 09.08.20, עדכון טיפול פרופ' חביאר סימנוביץ' נספח ט"ז מיום 18.07.19 מיום 02.02.20, הוא כי יש לראות את מסכת העבירות על הרקע הנפשי. לא היתה לנקבל סיבה כלשהי לבקש משקאות חריפים וכיוצ"ב פריטים ממטופליו אלא על רקע ה-OCD המתבטאת באגרנות. והראיה כי אלו הוחזרו במהלך החקירה מבלי שנעשה בהם שימוש כלשהו. הנקבל לא הפיק תועלת כלשהי ממעשיו ולא נעשה שימוש כלשהו בפריטים אותם נטל ממטופליו או הוציא מרשות הצבא- תרופות ואביזרים אורטופדיים.

וכך ציטוט אחד, מדברי פרופ' קוטלר בנספח כ"ה "העבירות שבעטיין נעצר הנבדק ושהובילו למשפט, הינן תוצאה של פסיכופתולוגיה שהתפתחה כתוצאה מהשירות, אינה מעידה בשום אופן על אופיו של הנקבל, מניעיו ומסירותו לתחום הרפואה ולמטופליו. הנבדק שילם מחיר כבד ביותר על מעשיו- פוטר מצה"ל דרגתו הצבאית נשללה ממנו ועד היום ממשיך להתמודד עם תסמינים כרוניים של הפרעות שפיתח בעקבות הטראומות להן נחשף במהלך שירותו הצבאי ובהמשך בעמוד 3:

"יש לאפשר לו לשקם את חייו האישיים והמקצועיים. התליית רשיונו תותיר אותו קירח מכאן ומכאן, תשמיט את הקרקע תחת רגליו, ועלולה בהחלט לגרום להתדרדרות נוספת

- במצבו הנפשי. כל עוד יוכל הנבדק להמשיך לעסוק במקצועו, לשקם את עצמו ולתת משמעות לחייו, דרכו לשיקום היא סלולה".
- ג. ממועד תחילת חקירתו, ינואר 2018, הושעה הנקבל למשך 10 חדשים במהלך החקירות הגיע פעמיים לאשפוז פסיכיאטרי עם חשש לאובדנות, ובסופו של דבר פרש מצה"ל לגמלאות.
- בינואר 2019 החל עבודה במשרה חלקית כרופא בקופ"ח, בעידוד של פרופ' חביאר המטפל בו (נספח ט"ז ועדכון בנספח כ"ו) בכ' הנקבל מפנה לנספחים י"ז ו"ח- לחוות דעתו החיובית של מנהלו דר' באשיר.
- עבודתו נפסקה בשל אירוע לבבו ב- 22.04.20, נספח כ"ג ובמכלול השיקולים הפסיק עבודתו.
- בשלב זה, יש בידיו אישור רופא תעסוקה לחזרה לעבודה.
- וכפי שעולה מחו"ד רמ"ד שיקום, נספח י"ד והפסיכיאטרים המטפלים בו, עבודתו כרופא, ולו חלקית תאפשר לו להשתקם ולחזור לחיים נורמטיביים.
- ביה"ד הצבאי אימץ עמדה זו, ואת עונשו מרצה הנקבל במרפאה, כרופא ובעצם כאשר נגזר דינו הוא כבר מועסק במרפאה,
- כאמור מינואר 2020.
- ד. באשר לשאלה, האם הנקבל יכול להמשיך לתפקד כרופא, בכ' הנקבל מפנה לסעיף 22, בפסק הדין בענינו: "לקביעה כי הטיפול שהעניק הנקבל למטופליו לא נפל מהסטנדרט הרפואי המקובל, כך שלא היה מצב שניתן טיפול שהוא לא נדרש או סיכן את מי מהמטופלים." יש להדגיש כי לפי הסכמת הצדדים לא נפל פגם בטיפול הרפואי שהעניק הנאשם למטופליו, סוף סעיף 22.
- ה. בכ' הנקבל מבקש להדגיש כי עבירות, השוחד, בקשת בקבוקי הויסקי, היתה בשל תופעות האגרנות שכן הוא כלל אינו שותה ובסופו של דבר אלו הוחזרו לצה"ל. כך גם לגבי התרופות ומיני אביזרים אורטופדיים "נאגרו" ולבסוף הוחזרו לצה"ל.
- ו. עוד מפנה בכ' הנקבל לסעיף 24 לפסה"ד באשר לנטילת האחריות של הנקבל על מעשיו. עם נטילת האחריות על המעשים הוא החליט ליטול אחריות גם על חייו, בחר במסלול של שיקום והשתלבות נורמטיבית ויעילה בחברה. בשנים האחרונות הוא החל בטיפול נפשי, הוא ממשיך בזה גם היום, זה מסייע לו להתמודד עם מצבו ולאחרונה אזר את הכוחות לחזור למסגרת תעסוקתית מסודרת שיציאה ממנה בשלב זה עלולה להיות בעלת השפעה רבה עליו.
- ז. בנסיבות אלו שתוארו לעיל, ומבלי להקל ראש בעבירות שבוצעו. העונשים שהוטלו עליו, משך הזמן ממועד ביצוע העבירות, העובדה כי עבד לאחר ותוך כדי הדיון והרשעתו, מבלי שנפל דופי בתפקודו, עותר בכ' הנקבל שלא להטיל עונש של התליה על הנקבל.

מופנית תשומת הלב לחוו"ד מנהלו נספח יז' ויח' ומכתבי תודה של מטופליו נספחים יט'-כב'.

דיון והכרעה

10. העבירות בהן הורשע הנקבל הן עבירות חריגות מבחינת טיבן ואופיין. הנקבל חטא למעמדו בצבא כקצין בדרגת רס"נ וכרופא, באשר לדיון שבפנינו. וכפי שקבע ביה"ד בענינו בע"מ 3, ו-4 גזה"ד במקום שבו ההקפדה על זכויותיו של החולה והשמירה על פרטיותו צריכים היו לקבל עדיפות עליונה, עשה הנאשם כבשלו תוך הפרה של האמון שניתן בו ע"י המערכת הצבאית ועל ידי מטופליו, שנזקקו לשירותיו נוכח צרך רפואי.

"18. הנאשם ניצל באופן בוטה את תפקידו כרופא, כאשר התנה את מתן שירותי הרפואה, שמחויב היה להעניק לכל חייל ומשרת קבע בחינם אין כסף, בקבלת טובות הנאה לצרכיו האישיים. באופן שיטתי ומחושב הוא ניצל את גישתו למערכת התיקים הממוחשבת, זייף מרשמים על שמו ועל שם מטופליו, מחק אותם כדי להסתיר את מעשיו ויצר מצג שקרי בפני בית המרקחת, כדי לייצר לעצמו גישה לצידוד רפואי ולתרופות. כל זאת, במספר בלתי מבוטל של הזדמנויות במשך תקופה ממושכת של כשנתיים ימים.

"19. מעשים אלה ראויים לגינוי ולענישה מחמירה בדרך של הטלת תקופת מאסר

ממושכת מאחורי סורג ובריאח לצד מרכיבי הענישה האחרים."

11. אולם, כפי שראינו, נסיבות ביצוע העבירות עם נסיבותיו האישיות של הנקבל הובילו בביה"ד הצבאי להסכמות וענישה ההולמת את נסיבותיו המיוחדות של הנקבל. והכרה כי ברקע ביצוע מעשי העבירה עמד מצבו הנפשי הייחודי של הנקבל שהוכר וטופל קודם לפתיחת החקירה.

"22. על פי הסכמת הצדדים ומעיון בחוות הדעת שהוצגו לעיונו, התרשמנו, שברקע ביצוע מעשי העבירה עמד מצבו הנפשי הייחודי של הנאשם שהוכר וטופל עוד קודם לפתיחת החקירה. תיאור העבירות מלמד על איסוף פריטים רבים. בין בקבוקי שתיה אלכוהולית, בין תרופות ואביזרים ובין מזכרות, לצורך שמירתם ברשותו ולא דווקא לצורך שימוש בהם. כך גם טיב המתנות היה מוגבל והלכה למעשה, במהלך חיפוש בביתו הוחרם חלק משמעותי מן הפריטים שאסף, כשהוא אף הצהיר שכלל לא עשה שימוש בבקבוקי השתיה, שקיבל, מחוות הדעת עלה, כי איסוף הפריטים סייע להתמודדות של הנאשם עם תחושות של פחד וחרדה שחוה ויצר אצלו תחושת ביטחון.

וזאת יש להדגיש, לפי הסכמת הצדדים, לא נפל כל פגם בטיפול הנאשם למטופליו."

קביעה זו מבוססת על חוות דעת פסיכיאטריות:

פרופ' קוטלר בחו"ד מיום 18.02.20:

"בשלוש השנים האחרונות נמצא בטיפול נפשי ופסיכיאטרי רציף תסמיני האגרנות חלפו כמעט לחלוטין עדיין סובל מתסמינים בתר חבלתיים וטורדניים כפייתיים. הנבדק מתאר תובנה מלאה למצבו, אשר לא היתה טרם החל את הטיפול, וחרטה מלאה על מעשיו בדומה להערכת עמיתי המכובד פרופ' סימנוביץ', גם אני מעריך את רמת הסיכון של הנבדק כנמוכה מאד עד לא קיימת כלל".

העבירות שבעטיין נעצר הנבדק, ואשר הביאו למשפט הינן תוצאה של פסיכופתולוגיה שהתפתחה כתוצאה מהשירות ואינה מעידה בשום אופן על אופיו של הנבדק, מניעיו או מסירותו לתחום הרפואה ולמטופליו.

התליית רשיונו תותיר את הנבדק קירח מכאן ומכאן תשמוט את הקרקע תחת רגליו ועלולה בהחלט לגרום להתדרדרות נוספת במצבו הנפשי. כל עוד יוכל הנבדק להמשיך ולעסוק במקצועו לשקם את עצמו ולתת משמעות לחייו דרכו לשיקום תהיה סלולה". עמדה דומה הובעה ע"י דר' דפנה שלזינגר קשתי ופרופ' אייל פרוכטר.

12. עוד, הנקבל הוכיח עצמו כרופא, בעת שעבד במרפאה לפני ובמהלך משפטו ועד האירוע הלבבי, כפי שמעיד מנהל נספח י"ז "התאפיין במקצועיות רפואית, אכפתיות, הקשבה ואמפתיה כלפי המטופלים וכן ניכרת עבודת צוות ושיתוף פעולה מלא. בהקשר זה קיימת שביעות רצון גבוהה של המטופלים במרפאה".

13. בדברו האחרון בפנינו, הביע הנקבל בהתרגשות רבה צער, חרטה ובושה על מעשיו, סיפר אודות עלייתו, התנדבותו לשירות ותרומתו לצה"ל, תפקודו תחת אש והצלת חיי אחרים תוך סיכון חייו.

ציין את המחיר האישי אותו שילם הוא ומשפחתו וכן המחיר הכלכלי ויכולתו עתה להתמודד עם התופעות שחוהה. הנקבל בדמעות ביקש סליחה.

14. הנסיבות אותן פרטנו, ונימוקי בכ' הנקבל המקובלים עלינו לחלוטין, לרבות העונשים שהוטלו עליו ע"י ביה"ד הצבאי, הביאו לכלל מסקנה כי עלינו לנהוג לקולא. הנקבל נענש דיו ואף המסר הועבר וכן נשמר אמון הציבור.

15. לטעמינו, נכון היה שלא להגיש קובלנה נגדו, אולם משנעשה כן, והואיל ובמקרה זה מדובר במקרה יוצא דופן, החלטנו להתלות רישיונו לחצי שנה, ימי ההתליה יובאו במניין תקפות ההשעיה שהוטלה עליו על ידי צה"ל, כך שהנקבל יוכל לשוב לעבודתו כרופא ולשקם חייו.

מובהר, תקופת ההתליה הסתיימה עם תום תקופת ההשעיה. ואין לנו אלא לאמץ את החלטתו של כב' השופט סטרשנוב כדלקמן:

החלטה 13-28, בענין ראדי קבלאן, שם סיפא סעיף 11 וסעיף 12.

11" עם זאת- העובדה שהעורך נתן כבר את הדין בפני שתי ערכאות וקיבל שורה ארוכה של עונשים להעמידו לדין בפעם השלישית או למצער- שיקול כבד משקל להתחשבות מרבית באמצעי המשמעת שיש לגזור עליו ע"י ועדת המשמעת.

12 לאחר ששקלתי את נסיכות המקרה בכללותן הגעתי למסקנה כי נוכח העובדה שהעורך הושעה מעבודתו כאח למשך קרוב לשנתיים (בחלקה של התקופה אף מעבד לנדרש) יש מקום לקחת בחשבון השעיה זו במניין תקופת ההתליה שהוטלה ע"י הוועדה זאת למרות שמדובר בשתי ערכאות שונות שנדו בעניינו ואף ברשויות שונות שצוו על ההשעיה וההתליה- נציב שירות המדינה מזה וועדת המשמעת ומנכ"ל משרד הבריאות מזה. לכך יש להוסיף, העורר חזר זה מכבר לעבודתו כאח סיעודי לאחר תקופת השעיה ממושכת ואינני סבור כי התלייה נוספת בפועל, עתה בחלוף שש שנים מאז האירוע ראוייה ומוצדקת במקרה זה וכי יהיה בה כדי להלום את מטרות הענישה וההרתעה".

16. סוף דבר,

תקופת ההתליה של 6 חודשים תנוכה מתקופת ההשעיה של הנקבל שהוטלה ע"י צה"ל, כך שבפועל אין להתלות עוד את הרישיון לעסוק ברפואה והנקבל אינו חייב בהפקדתו במשרד הבריאות.

17. "נציין כי ככל שיותר ספק אצל הרשויות בדבר תיפקודו של הנקבל, הכלי הטוב ביותר להכחדת הסיכון הינו מעקב במסגרת הוועדה לרופאים שחלו," (הומלץ ע"י פרופ' קוטלר שם בעמ' 3).

ניתנה היום

עוד' לינדה שפיר
נציגת היועמ"ש

פרופ' אליעזר קיטאי
נציג הר"י

פרופ' יהודה סקורניק
יו"ר